

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

2 Kor 7

[1025]

VII.

EFterdi wi haffue nu saadane Løffte / mine Elskelige / Da lader oss rense oss aff al Kødsens oc aandens besmittelse / oc fremfare met Hellighed / i Guds fryct. anammer oss / wi haffue ingen giort wret / wi haffue ingen giort skade / wi haffue ingen bedraget. Jcke siger ieg dette / til at fordømme eder / Thi ieg sagde tilforn / at i ere i vort hierte / til at dø oc at leffue. Jeg taler met stor dristighed til eder / Jeg roser meget aff eder / Jeg er opfyldt met trøst / Jeg er offueruettis i glæde / vdi al vor bedrøffuelse.

Fordi at der wikomme til Macedoniam / da haffde vort Kød ingen rolighed / men wi vaare alleuegne i Bedrøffuelse / Vduortis strid / induortis fryct. Men Gud som trøster de foractelige / hand trøstede oss formedelst Titi tilkommelse. Men icke aleniste formedelst hans tilkommelse / men ocsaa met den trøst / som hand vaar trøstet met aff eder / oc forkyndede oss eders forlængelse / eders graad / eders nidkærhed for oss / saa at ieg glædde mig end mere.

Thi at ieg gjorde eder bedrøffuede met Breffuet / det fortryder mig icke. Oc der som ieg end angrede det / men effterdi ieg seer / at Breffuet maa vel ske nogen stund bedrøffuede eder / saa glæder ieg mig dog nu / Jcke der aff / at i bleffue bedrøffuede / men at i bleffue bedrøffuede til anger. Thi at i bleffue gudelige bedrøffuede / saa at i io icke nogen sted finge nogen skade aff oss. Thi den gudelige bedrøffuelse gør Anger til salighed / som ingen fortryder / men Verdens bedrøffuelse gør døden.

See / Det samme at i bleffue gudelige bedrøffuede / huilcken flid gjorde det i
eder / der til met forsuarelse / vrede / fryct / forlengelse / nidkærhed / heffn. J
beuisde eder i alle stycke / at i ere rene i gerningen. Der faare om ieg end screff

eder til / saa er det dog icke screffuit for hans skyld / som gjorde wret / oc icke
helder for hans skyld / som lidde wret / Men for den skyld / at eders flid mod oss
skulde bliffue obenbare hoss eder / faar Gud.

Der faare ere wi trøstede / fordi at i ere trøstede. Men wi glædde oss end
~~offueruettis~~ mere / aff Titi glæde / Thi hans Aand er verqueget aff eder alle.
Fordi ieg er icke beskemmet aff det som ieg rosedede faar hannem om eder / Men
lige som det er altsammen Sandhed / der ieg talede met eder / Saa er oc vor Ross
bleffuen sanden hoss Titum. Oc hand haffuer offuermaade hiertelig vilie til eder
/ naar hand tencker paa allis eders lydighed / huorledis i anammede hannem met
fryct oc beffuelse. Jeg glæder mig / at ieg tør forsee mig alting til eder.